

Med profesorjem in teto Pehto

Po dolgih letih se vračam v slovensko šolo v Trstu, tokrat malo bolj pred kot med klopmi. Spremenila sta se oba, na tej strani življenjske preizkušnje, trnji in solze sreče, na oni pa novi obrazi generacij, ki drvijo bogve kam. V prelepih mesecih supliranja filozofije in zgodovine (privilegirane!) sem si podaljšal krivuljo življenja: desetine zgodb, pravljice vedoželjnosti in ambicij, komedije prepisovanj in vsakodnevnih lapsusov, žalostinke osebnih stisk in družinskega molka.

Naša šola ima v primerjavi z italijanskimi inštituti veliko manj primerov mladinskih problematik (prehranske bolezni, avtizem, depresija, rezanje): te prinašajo številke (masa) ter fascinantna, toda nevarna atraktivnost velemest. Vpetost v zaokroženo celoto narodne skupnosti, katere meje so vsekakor premične in prepustne, deviantne pojave omejuje na minimum, preko zavestnih programov, a tudi nezavedno. Povezuje nas družbena solidarnost in "oko drugega", ki vsakega izmed nas opazuje, utesnjuje, a tudi varuje, pomaga. Jaz gledam tebe in ti mene – pojdi v "gozd" in boš sam, doma boš vedno koga našel. Temeljna problema mladih (in vsak problem, če je problem, je problem – pri trpljenju ni "marginalnosti") sta: pomanjkanje komunikacije (družina!) in osamljenost (družina, družba!). Vzgojno-izobraževalne ustanove do univerze lahko pomagajo in lajšajo, celo rešujejo težave, a še tako dober profesor ne more nadomestiti pravih staršev. Koliko primerov, ko dijaki hlepijo po izvenšolskem pogovoru, se izpovedujejo, sprašujejo po nasvetih in "odprejo", da te je kar strah: do kam lahko skupaj greva?

Mladina "ima" vse in preveč. Kriza je izpraznila žepe, ne pa bivanjskih razvad in potrošniških želja, ki ostajajo nad mejo trajnosti. O videoigri-

»Šesti dan je Bog ustvaril človeka in mu dal internet«
(Geneza po Mateju, povzeto po Michelangelu in Wikipediji)

cah, oblačilih in računalnih vseh vrst že vemo, dodal bi internet. Razsvetljeni enciklopedisti bi se čudili tej "knjigi sveta", v kateri je zapisano vse. A res vse? Z višješolci sem se ničlikokrat pogovarjal "odraslo", iz oči v oči: o filmografiji Hitchcocka, vprašanih bioetike in trajnostnega razvoja, o programirani zastarelosti izdelkov, ki jih kupimo in kmalu odvržemo itd. Veliko vedo, ker so jim informacije dostopne: vse in takoj. Iz istega razloga vedo zelo malo: kaj bi znali in shranjevali v spomin, ko "piše gor, na netu". Šola uči znanja, a tudi življenja, tam pa višješolci ostajajo višješolci: rastoči popotniki s številnimi dvomi, ki v ogledalu ugotavljajo, kako hitro postajajo "drugačni", morda lepši, lahko pa tudi slabši.

Vzemimo svoje znanje v roke, ga preizkusimo, zavijemo, razrežemo, nabiramo, spečemo, pokosimo. Dobesedno, konkretno, na vrtu ali v gozdu, z grabljami ali motorko. Kdor pa je do danes le grabil, udarjal s kladivom ali plel krompir naj vzame v roke knjigo, romantično dramo, alpinistično kriminalko, Rebulov Devinski sholar ali Leibnizovo Teodicejo, vseeno. Delitev med fizičnim in umskim delom je izgovor, za obe strani, da ne širijo svojega znanja. Predlog torej za prijetno in vzgojno poletje: učite se iz tekstov in zemlje z vašimi najbližjimi, spregovorite o knjigi življenja in ne pozabite na glavne akterje, ki jo pišejo: vi!

Jernej Šček

Potepanje po Friziji

V deželi visokih in dobrih ljudi

Easter seminar je preveč formalno ime, da bi z njim opisali, kaj vse se dogaja na vsakoletnem spomladanskem srečanju mladih manjšincev, ki teden pred veliko nočjo pripotujejo na izbrano lokacijo iz večine evropskih držav. Geslo **Connex!**, ki so si ga izbrali organizatorji letošnjega dogodka, pa nam veliko bolje opiše, kaj vse se dogaja v kovačnici novih idej, stikov, pobud, sodelovanj in prijateljstev.

Seveda bi si kot člani mednarodne delavnice Mosp-a, ki je kot redna članica v organizaciji YEN aktiven od leta 1993, celo življenje grizli prste, če bi zamudili tako enkratno priložnost. Zato smo se tudi letos trije člani slovenske manjšine v Italiji podali v Frizijo, deželo na severnem delu Nizozemske, za katero so značilni drsnje po zaledenelih kanalih, med prehrabnenimi izdelki pa prednjačijo mleko in raznovrstni siri avtohtone pasme frizijskega goveda. Tam naj bi živeli tudi najvišji ljudje vse Evrope. Seminar je organizirala frizijska manjšina, ki živi na območju mesta Leeuwarden in šteje kakih 350.000 ljudi.

Na seminar je pripotovalo kakih sto udeležencev iz petindvajset evropskih mladinskih manjšinskih organizacij. Delavnice so

v angleškem in nemškem jeziku vodili krajevni strokovnjaki. Med obravnavami temami so bili: **teambuilding, social media and campaigning, multilingualism in regional marketing**. Skupaj smo debatirali in primerjali stanje v različnih manjšinah ter iskali oziroma connex-ali rešitve in

zamisli, ki jih bo vsak izmed nas skušal uresničiti po povratku domov. V večernih urah so si običajno sledile debate o manjšinskih vprašanjih, pa tudi o aktualnem dogajanju na politični in kulturni sceni ter o mnenjih glede ciljev, ki jih je ali jih ni izpolnila Evropska unija. Privoščili smo si ekskurzijo z ladjo po nizozemskih kanalih, udeležili smo se verskega obreda in kosila v protestantski cerkvi ter sodelovali na tradicionalnem **menjalnem trgu**, na katerega vsaka manjšina prinese par tipičnih ga-

stronomskih proizvodov, in na igrah brez meja v Leeuwardnu ter se na splošno veliko zabavali.

Easter seminar je najvažnejše letno YEN-ovo srečanje, na njem potekajo volitve odbora združenja Youth European Nationalities. Od 11. do 18. avgusta bo glasbeno obarvano srečanje Voices of Europe organizirala turška manjšina iz Vzhodne Trakije v Grčiji, in sicer v mestu Komotini, od 8. do 13. oktobra pa bo potekal Youth leader seminar v madžarskem Peču, ki ga bodo gostili tam živeči Nemci. Naslednji seminarji pa bodo aprila 2014 na Poljskem, oktobra 2014 v Švici in aprila 2015 v Konstanci pri Črnem morju.

Toplo vas torej vabimo, da všečkate facebookovo stran Tudi Mi Smo YEN in da se na njej morebiti javite, če bi vas zanimalo поблиže sodelovati z Mospovim mednarodnim krožkom in se udeležiti bodočih seminarjev! Za zaključek in poslastico pa še pet razlogov, zakaj bi se morali zavedati, da Smo Tudi Mi YEN:

1. YEN je prava izbira v svetu, ki postaja vse bolj globaliziran in v katerem je vse lažje potovati,

Easter Seminar Fryslân 2013

je prava izbira za vsakogar, ki verjame, da se v dialogu z bližnjim skriva najbolj zanimivo potovanje, kar jih premore svet.

2. YEN je prava izbira v svetu, kjer so dobri stiki in poznanstva nedvomno prav tako pomembni dejavniki kot osebne sposobnosti in znanje.
3. YEN je prava izbira v svetu, v katerem verjamemo, da ne smemo imeti predsodkov do drugega. Ker verjamemo v samoumevnost miru in bratstva ob spoznavanju mladine drugih narodnosti neprenehoma čudimo, koliko skupnega imamo.
4. YEN je prava izbira, ker ovrednoti delovanje angažiranih mladih ljudi v njihovih lastnih skupnostih, daje jim poguma, elana in zavesti, da niso sami. Daje jim možnost, da primerjajo svojo domačo stvarnost z ostalimi in z dialogom iščejo skupne rešitve, ki izvirajo iz novih pogledov na svet.
5. YEN je prava izbira, saj sloni na mladih. Je prava izbira, ker zna prisluhniti inovativnim idejam mladih in jim daje možnost, da energijo usmerijo v konkretne rešitve za boljšo prihodnost cele Evrope.

YEN JEV

of European Nationalities
Jugend Europäischer Volk

Samantha Gruden

DPZ KRAŠKI SLAVČEK - KRASJE

Zlate zamejske pevke o petju in uspehih

Poslušati kvalitetno čisto in doživeto dekliško petje sakralnih skladb v eni izmed največjih in najlepših katedral v Evropi je gotovo nepopisno doživetje. Prav tako nepopisno pa je trdo vaditi od začetka sezone, s sopevkami doživljati pevsko zgodbo v teku sezone in sestavljati skupaj mlado in ambiciozno skupino. Nepopisno je naposled odpotovati na zborovsko tekmovanje, preživeti par dni v družbi svojih sopevk, skupaj garati in uživati v glasbi in se končno uvrstiti na absolutno prvo mesto v mednarodni konkurenci na priznanem zborovskem tekmovanju. O teh izjemnih občutkih smo spraševali pevke združenega dekliškega zbora Kraški slavček - Krasje, ki ga vodi nadarjena vsestranska glasbenica Petra Grassi, ko se je marca letos s tekmovanja Musica religiosa v češkem Olomoucu vračal ovenčan z zlatim priznanjem ...

(Samantha Gruden)

➔ V svetu, ki se vedno bolj sklicuje na individualne uspehe, je petje v zboru nekaj pohvalnega. Skupne priprave zahtevajo veliko požrtvovalnosti, discipline in odgovornosti do ostalih članov v skupini. V vaje je treba vlagati veliko truda in časa, nedvomno pa te zadoščenje po dobrem nastopu vse to poplača in pevke notranje obogati. Kaj so mlade pevke povedale o pripravah na tekmovanje in o tem, kakšen pomen ima zborovsko petje v njihovem življenju?

➔ Nikoli nisem pomislila, da bi se raje kot z zborovskim petjem ukvarjala s solopetjem. Petje v skupini omogoča bogatejše občutke, poleg tega pa spoznaš veliko novih ljudi. Lepo je, ko se kaj dela skupaj z drugimi, poleg tega pa nimam nikakršne treme, kot če bi stopila na oder sama. Občutek homogene skupnosti me pomiri in pri petju pomaga.

Nadja Cibic

➔ Priprava na tekmovanje je bila naporna, a sprejeli smo jo navdušeno. Predvsem so bile kvalitetne intenzivne priprave v Olomoucu, kjer smo se trudile vsak dan. Zbor mora delovati kot ena oseba. Bistvena sta spoštovanje in razumevanje drugega. Rekla bi, da je lahko dober zbor samo res združen zbor, ki nastopa kot ena sama duša.

Štefanija Suc

Olomouc na Češkem.

Vse pevce družijo zadoščenje ob dobrem petju, skupno delo in skupni cilji. Pevke se učimo skupaj živeti in delovati, v zboru vsakdo nekaj da in vsakdo nekaj prejme.

Mojca Briščik

➔ Zborovsko petje mi je v veliko zadoščenje. Čeprav se s petjem ukvarjam šele drugo leto, sem se nanj hitro navezala. Ko grem na vaje, me nič več ne skrbi za šolo ali za druge obveznosti. S petjem sem lahko le v petju, ni dvomov, da bom z glavo kje drugje.

Ester Gomisel

➔ Ko imaš pomemben koncert pred sabo, si na vajah živčen in se skušaš vedno izboljšati. Všeč mi je občutek motivacije in vzgona, ki ti ga taka priložnost daje, to bi rada ponovila!

Ajlin Visentin

➔ Na solističnih nastopih se čutim tako sama, v zboru pa je vse drugače. Uživam s celo skupino pri petju, uživam v tej zasedbi!

Erika Legiša

➔ Pevke so imele med svojim bivanjem v Olomoucu organiziran vodeni ogled krasnega mesta na Moravskem, ki se je močno razvilo že med 9. in 10. stoletjem, danes pa šteje kakih 150.000 prebivalcev. Premore veliko baročnih in gotskih arhitektonskih zanimivosti, nekatere spadajo tudi v UNESCO-vo dediščino, ter eno izmed najstarejših univerz na svetu, ki je bila ustanovljena že v 16. stoletju. Pevke smo povprašali o tem in o petju v katedrali sv. Moritza.

➔ Repertoar je bil naravnost super, saj mi je sakralna glasba res pri srcu. Petje v katedrali me je popeljalo v popolnoma nov svet, občutki so bili nepozabni.

Martina Budin

Levo: »zlate« pevke po nastopu na tekmovanju.

➔ In nazadnje ne pozabimo na mlado-stno radoživost pevk, ki so se na tekmo-vanju seveda veliko smejale in zabavale ter še poglobile prijateljstva do sopevk. Kateri so smešni pripetljaji, ki so prispevali k dobri volji med tekmovanjem?

➔ Vse je bilo super, ampak če bi bilo za ko-silo in večerjo malo manj riža, tudi ne bi bilo slabo!

Erika Legiša

➔ Najbolj mi bo ostal v spominu mraz, s katerim smo se soočale. Veličina katedrale in mogočnost orgel v njej pa te naravnost očarata in nas spominjata, kako smo majhni. Zvok je potoval po vsem prostoru in se potem vrnil z odmevom, kakor da bi te hotel objeti in segreti. Ponosna sem, da sem lahko zapela v taki katedrali, v tako dobrem zboru in s tako dobro glasbo!

Sara Peric

➔ Repertoar, ki ga je naša Petra izbrala, je bil originalen, mislim, da so na uspeh pozitivno vplivali tudi naši prijateljski stiki. Zbor je tudi fizična pove-zava, ki dopolnjuje teorijo izbranih skladb.

Ester Gomisel

➔ Izbira programa za tekmovanje sakralne glasbe gotovo ni lahka izbira. Repertoar je vseboval tako renesančne kot romantične in tudi sodobne sklad-be, žirija pa je zborovodkinjo Petro Grassi posebno pohvalila, ker je znala interpretirati vsako skladbo v skladu s slogom in z duhom časa. Sakralna glas-ba predstavlja v današnjem svetu pravi biserček, v katerem se odseva pevska kvaliteta, ki nas odda-ljuje od hitrega sodobnega ritma. Kakšen odnos so imele pevke z izvedenim repertoarjem?

➔ Najlepša pesem iz repertoarja mi je bila Gallusova Pueri hebreorum, ker mi je renesančna glasba naj-bolj pri srcu. V renesansi so vsi glasovi pomembni, saj se stalno mešajo in prepletajo. Pevke se tako po-vežejo s sopevkami, ne na fizični ravni, ampak z glas-bo, ki sega celo globlje od dotika ... Sakralna glasba ni le povezava z Bogom, ampak tudi občutek, ko se srečamo s sabo in izražamo svoja občutja. Tradicija sakralne glasbe sega v obdobje, ko so bile svetopi-semske vsebine veliko bolj prisotne v življenju vseh ljudi, kot se to dogaja danes, zato skušamo ob izva-janju takih skladb v današnji eri ponovno občutiti občutke, ki so prepletali vsakdan naših prednikov.

Sara Peric

➔ Bala sem se izgubiti pred očmi dirigentko, ki je figura, ki jo moraš imeti stalno pred sabo. Sprejem ob povratku je bil topel, v krogu Kraških muzikan-tov, staršev, prijateljev in odbornikov društev Igo Gruden in Krasje smo bile počaščene. Z rezultatom smo prinesle nekaj vedrine tudi domov!

Ester Gomisel

➔ Od mraza smo se tresle veliko bolj kot od treme! Nisem si pričakovala, da nam bo žirija na tekmo-vanju po koncu izvedbe tako zaploskala! To nas je gotovo ogrelo ... Skrbela me je tudi hoja z 12-cen-timetrskimi petami in sem se zato pred tekmo-va-njem vadila ... na avtobusu!

Ajlin Visentin

Največ izkušenj kot dirigent sem poleg rednega štu-dija od malih nog pridobila v vrstah odličnih zborov, kjer sem imela možnost soočanja z vrhunski-mi dirigenti. Danda-nes mora biti dober zborovski dirigent najprej dober pevec, biti mora dober interpret komponističnih jezikov in tudi sam se lotiti iskanja ekspresivnih prvin, ki jih nudi človeški vokal. Dirigent mora najprej delati na samemu sebi, spoznati svoj glas, svojo ekspresivnost. Poleg glasbenih teoretičnih klju-čev, s katerimi dirigent spodbuja svoj zbor, je prav tako pomembna sposobnost dela s skupi-no. Zato je dirigent nujno tudi psiholog. Vse piše v knjigah, a veliko uči izkušnja. Verjamem, da to je nekaj, kar ti je dano v zibelko skupaj s glas-benim talentom. Magična kombinacija, kajne?

**Petra Grassi, skladateljica
in dirigentka DPZ
Kraški slavček-Krasje**

ODA KRVAVEMU BOGU

*Nastop mladinske gledališke skupine Slovenskega kulturnega kluba
v režiji Helene Pertot*

V nedeljo, 9. junija, se je v Finžgarjevem domu na Opčinah začel niz predstav, ki jih ponujajo mladinske skupine Slovenskega kulturnega kluba. Prva je bila na vrsti predstava *Carnage* (*Krvavi bog*), v kateri so nastopili mladi od devetnajstega do enaindvajsetega leta starosti.

Režiserka Helena Pertot je za svojo skupino izbrala zahtevno gledališko besedilo francoske pisateljice Yasmine Reza, ki nosi v originalu naslov *Le Dieu du carnage*. Leta 2011 je priznani režiser Roman Polanski po besedilu Rezejeve posnel film *Carnage*, dogajanje pa postavil v Brooklyn. V zgodbi nastopata para, ki se srečata, ker je med njunima sinovoma prišlo do pretepa.

Longstreetova, starša oškodovanega otroka, sta na začetku videti umirjena in prijazna; Penelope je pisateljica, ki se rada ukvarja z umetnostjo, njen mož Michael pa prodaja pripomočke za hišo. Popolnoma drugačna pa sta Cowanova: odvetnik Alan in njegova žena, finančna delavka Nancy, sta obsedena s svojim delom, malo časa posvečata družini in vzgoji otrok. Srečanje postaja vse bolj napeto, prijazen klepet se kmalu spremeni v nevljudno špikanje, nato pa v močan prepir. Gosta hočeta večkrat zapustiti Longstreetovo hišo, vendar se vsakič, ko sta na pragu vrat, zapleteta v še ostrejšo diskusijo. Nič več ni v centru pozornosti dogodek med sino-

voma; starši, omamljeni od alkohola, se zapletejo v intimnejše argumente, kot so njihova zakona, vzgoja otrok, medsebojni odnosi pa še nekaj lažjih tem.

V enodejanki, ki se v celoti odvija v dnevni sobi Longstreetovih, so štiri vloge, nastopajočih pa je bilo na odru sedem. Režiserka je trem vlogam dodelila dvojni obraz, saj je le Matjaž De Luisa ves čas igral konkretnega odvetnika Alana. Tamar Pertot in Tjaša Oblak sta igrali njegovo napeto ženo Penelope, Silvia Počkaj in Katerina Pertot sta uprizorili moralistič-

no pisateljico Nancy, Matteo in Marco

Petaras pa sta bila šegavi prodajalec Michael Longstreet. Menjave vlog so usklajeno sovpadale z različnimi deli predstave, igralci pa so dobro prestali preizkušnjo. Dogajanje na odru je bilo ves čas napeto, dialogi so si sledili v hitrem ritmu, tako da je moral biti gledalec ves čas pozoren, včasih pa se je tudi veselo nasmejal.

Ob koncu so si igralci in režiserka zaslužili navdušen aplavz publike ter pohvalo režiserke Lučke Susič. Pri nastopu je za luči in zvočne efekte poskrbel Samuel Kralj.

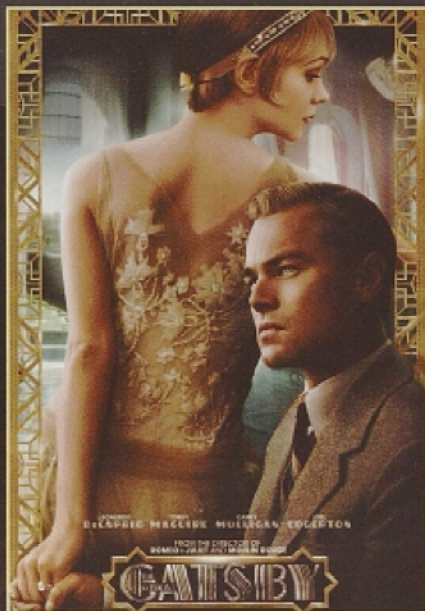
Julija Berdon

Teško pričakovana adaptacija knjižne uspešnice, ki se je je je lotil režiser Baz Luhrmann, je v razkošnem slogu odprla letošnji filmski festival v Cannesu. The Great Gatsby je veleznani roman ameriškega pisca F. Scotta Fitzgeralda, ki je v dvajsetih letih prejšnjega stoletja razkrival dekadenco, idealizem in upiranje spremembam. Roman postavljamo v same vrhove ameriške literature in zato ni nič čudnega, da ima že pet filmskih postavitev. Do danes najbolj znana, z Robertom Redfordom v glavni vlogi, predaja štafeto letošnjemu delu režiserja Baz Luhrmanna, z igralcem Leonardom DiCapriom v glavni vlogi.

Filmska priredba pod taktirko režiserja spektaklov Moulin Rouge in Avstralija nas popelje naravnost v divja 20. leta prejšnjega stoletja in to med najvišje družbene sloje, ki z dolgočasni prehajajo od ene zabave do druge. Sestavni del vsake dobre zabave je seveda dobra glasba, in film Veliki Gatsby v tem pogledu gotovo ne razočara: glasbena kulisa filma združuje jazz, hip hop in sodobne plesne ritme, skladbe v izvedbah Beyoncé Knowles, Fergie, Lane Del Rey, Jacka Whitea, Gotyea, Will.i.am in skupine Florence and the Machine.

Kljub temu, da Fitzgeraldovi dialogi izgubijo svojo moč in pronicljivost na filmskem traku, je morda tokratna filmska različica Gatsbyja prva, ki ni na nivoju slovesa literarne osnove. Luhrmann je imel odlično priložnost, da bi osrednje ideje romana priredil današnjemu času, a je ni izkoristil. Namesto tega nam je postregel samo še z eno variacijo tragične ljubezenske zgodbe, postavljene v dekadentno okolje, ki

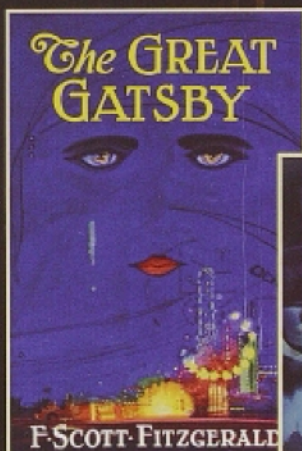

THE GREAT GATSBY

se je je lotil že v filmih Romeo + Julija in Moulin Rouge. Edina izjema je naslovni junak, ki je morda boljši od vseh drugih. DiCapriov Gatsby je verjetno doslej najprepričljivejši, na koncu pa imamo občutek, da smo njegov lik že videli v vlogi Franka Abagnalea Jr. ki ga je Di Caprio igral v Spielbergovem Ujemi me, če me moreš. Imenitna glasba in dobri igralci (ob DiCapriu še Carey Mulligan in Tobey Maguire) ne prikrijeta dejstva, da so vsi liki v Velikem Gatsbyju precej enodimenzionalni in da enostavna zgodba ne opravičuje dolžine filma, ki se proti koncu začne že precej vleči. Mnogi kritizirajo Luhrmanna, češ da daje v svojih filmih prednost formi namesto vsebini, kar je seveda res. To ni bilo še nikoli tako očitno kot v Velikem Gatsbyju, rekordnem filmu, ki pa je, tako kot junaki

Fitzgeraldovega romana, emocionalno prazen.

Helena Pertot

Prehrana za STAREJŠE LJUDI

Starostjo se zmanjšuje potreba po energiji in človek postaja vedno manj telesno dejaven. Poleg metabolizma za delo se zmanjša tudi bazalni metabolizem. Če boste kdaj kuhali kosilo za babico in dedka, je pametno vedeti, da je pri prehrani za starejše ljudi pametno upoštevati več iztočnic:

- *pestra in raznovrstna hrana* zagotavlja zadostno oskrbo telesa s hranljivimi in zaščitnimi snovmi;
- izogibali naj bi se jedem, ki zahtevajo *veliko žvečenja*, npr. vlaknato meso, ali povzročajo prebavne motnje npr. kapusnice;
- dotok *biološko visokovrednih beljakovin* v mesu, ribah in mleku poskrbijo za obnovo celic;
- pri starejših ljudeh je lahko prizadet okus. Všeč jim je začinjena hrana intenzivnega okusa. Sveža zelišča okrepijo okus jedi in jo obogatijo z vitamini.

Številni starejši ljudje imajo pogosto probleme z obsegom pasu (predvsem moški), kar pa lahko povzroči bolezni srca in ožilja.

✗ Priporočen obseg pasu za ženske: do 80 cm

✗ priporočen obseg pasu za moške: do 94 cm

Emma Kravos

ANNA PICCOLO

Korak do dekleta

*Veter prek morja se v jadro zaganja,
razburja sivo gladino vodé.*

*Belo jadrnico silovito razganja,
bučijo in pljuskajo valovi krog nje.*

*Na krovu mornar nad valove se sklanja,
morju ne vda se pogumno srce;
misel na zmago ga neprestano preganja.
Že vidi tam na pomolu svoje dekle.*

Pesem je prejela tretjo nagrado na literarnem natečaju SSK-MOSP 2012 s sledečo motivacijo: v pesmi Korak do dekleta so verzi prepleteni z radostjo, igrivi ritem spominja na valovanje, posrečena je dvodelna zgradba, ki jo znači obrat v intimo.